

Sygn. akt I C 873/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2014r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maja Snopczyńska

Protokolant Martyna Kamińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2014r. w Ś.

sprawy z powództwa P. N. S. F. I. Z. z siedzibą we W.

przeciwko M. C.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 873/14

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa P. (...) we W. wniosła o zasądzenie od pozwanej M. K. kwoty 5.336,57 złotych z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podniosła, iż pozwana i Raiffeisen P. zawarli w dniu 4 lutego 2008 roku umowę bankową na podstawie której pozwana otrzymała określoną kwotę pieniężną i zobowiązała się ją zwrócić na warunkach określonych w umowie; pozwana nie wywiązała się ze zobowiązania i kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z odsetkami.

Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty postanowieniem z dnia 26 marca 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świdnicy.

Strona powodowa po wezwaniu w trybie art. 505³⁷ kpc do uzupełnienia braków formalnych pozwu wykazała umocowanie pełnomocnika do działania w imieniu strony powodowej i podtrzymała powództwo w pozwie złożonym na urzędowym formularzu.

W piśmie z dnia 31 lipca 2014r strona powodowa sprecyzowała żądanie wskazując, że aktualne nazwisko pozwanej brzmi (...).

Pozwana nie stawiła się na rozprawę w dniu 5 listopada 2014r i nie zajęła stanowiska w sprawie.

W (...) SĄD USTALIŁ

NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

W dniu 21 marca 2014r strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu w treści którego wskazano, że w dniu 26 kwietnia 2013r nabyła od R. P. wierzytelność wobec dłużnika M. K. wynikającą z zawartej umowy z dnia 4 lutego 2008 roku w kwocie 5.336,57 zł.

DOWÓD: wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu k. 14

W dniu 26 kwietnia 2013 roku strona powodowa zawarła z (...) Bank (...) SA umowę przelewu wierzytelności.

DOWÓD: umowa z 29 V 2012 k. 17-20

Pismem z dnia 21 lutego 2014 roku strona powodowa wezwała M. K. do zapłaty

DOWÓD: wezwanie do zapłaty k. 21

W TAK USTALONYM STANIE FAKTYCZNYM

SĄD ZWAŻYŁ:

Powództwo jest bezzasadne.

Strona powodowa dochodząc kwoty żądanej pozwem podnosiła, iż na podstawie umowy przelewu wierzytelności przejęła od R. P. wierzytelność wobec dłużnika M. K. wynikającą z zawartej umowy bankowej z dnia 4 lutego 2008 roku w kwocie 5.336,57 zł.

Zgodnie z treścią art. 6 kc strona, która z faktu wywodzi skutki prawne winna te okoliczności udowodnić. Tym samym to na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania, że kwota żądana pozwem jest uzasadniona, a więc wykazać, w pierwszej kolejności, że pozwaną i R. P. łączyła umowa na podstawie której pozwana zobowiązała się zwrócić kwotę wskazaną w pozwie. Strona powodowa okoliczności tych nie wykazała. Pozew został wniesiony w elektronicznym postępowaniu upominawczym i zgodnie z treścią art. 505³² kpc w pozwie strona wskazuje dowody na poparcie swoich twierdzeń i dowodów tych nie dołącza się do pozwu. Zgodnie z art. 505³⁷ § 1 k.p.c., po przekazaniu sprawy w przypadkach wskazanych w art. 505³³, 505³⁴ oraz 505³⁶ przewodniczący wzywa powoda do usunięcia braków formalnych pozwu wniesionego w dniu w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez wykazanie umocowania do działania w imieniu strony powodowej zgodnie z treścią art. 68 zd. pierwsze Kpc oraz dołączenie pełnomocnictwa zgodnie z treścią art. 98 §1 zd. pierwsze i drugie Kpc w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania. Zgodnie z powołanym przepisem strona powodowa została wezwana do uzupełnienia braków formalnych pozwu przez wykazanie umocowania osoby podpisującej pozew do działania w imieniu strony powodowej. Strona powodowa działająca przez profesjonalnego pełnomocnika po otrzymaniu wezwania do uzupełnienia braków formalnych wykazała umocowanie do działania osoby składającej pozew, złożyła pozew na urzędowym formularzu, zaś na poparcie swoich twierdzeń dołączyła do pozwu wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, umowę przelewu wierzytelności i wezwanie do zapłaty.

Strona powodowa uzasadniając swoje żądanie powoła się wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu, który –zdaniem strony powodowej – potwierdza zasadność żądania. Zgodnie z treścią art. 194 ustawy z 25 V 2004 roku o funduszach inwestycyjnych Księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych. Jednak w uzasadnieniu do uchwały z dnia 7 października 2009 r. (III CZP 65/09, OSNC 2010/4/51) Sąd Najwyższy wskazał, że „samo dokonanie zapisu w księgach funduszu o istnieniu wierzytelności nie wiąże się z domniemaniem prawnym, iż wierzytelność ta istnieje, brak bowiem jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonywanych wpisów, poza ich prawidłowością formalną. Organy funduszu nie mają wystarczających kompetencji do zbadania, czy nabywana wierzytelność faktycznie istnieje. Należy pamiętać, że fundusze mogą nabywać wierzytelności od różnych podmiotów, a nie tylko od banków krajowych, których pozycja w zakresie wiarygodności wystawianych dokumentów jest wyższa. Nadmierne rozszerzenie domniemania wynikającego z art. 194 u.f.i. prowadziłoby do pogorszenia sytuacji dłużników (lub domniemanych dłużników) względem funduszy. Regulacja przewidziana w art. 194 u.f.i. stanowi wyjątek od

zasady swobodnej oceny dowodów i podlega ścisłej wykładani. O ile należy przyjąć, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu potwierdza fakt dokonania cesji (nabycia wierzytelności), o tyle do wykazania skuteczności tego nabycia w świetle prawa cywilnego lub szerzej - do wykazania istnienia wierzytelności w razie zaprzeczenia przez pozwanego jej istnieniu, konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów. Konkludując, domniemanie zgodności z prawdą treści dokumentu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie obejmuje faktu istnienia wierzytelności nabytej przez fundusz sekurytyzacyjny w drodze przelewu (...)" Tym samym po stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania, że pozwaną łączyła z bankiem umowa na podstawie której pozwana zobowiązana jest do zwrotu kwoty wskazanej w pozwie.

Wskazać należy, że z uzasadnienia pozwu wynika, że należność dochodzona pozwem dotyczy należności związanej z zawartą umową bankową. W pierwszej kolejności podkreślić należy, że nawet w uzasadnieniu pozwu strona powodowa nie precyzuje jakiego rodzaju była to umowa – pożyczki, kredytu, rachunku bankowego czy też inna. Strona powodowa nie wykazała ani faktu, że pozwaną i bank łączyła jakakolwiek umowa, ani przekazania pozwanej kwoty wynikającej z tej umowy, istnienia zaległości w spłatach, ani dat wymagalności. Brak powyższych dowodów uniemożliwia poczynienie przez Sąd ustaleń co treści umowy zawartej przez pozwaną, ustalenia daty początkowej odsetek, wysokości odsetek oraz charakteru roszczeń i ich wymagalności.

Zgodnie zaś z treścią art. 339 §1 i2 kpc kiedy pozwany nie stawi się na termin rozprawy i nie złoży odpowiedzi na pozew, Sąd wydaje wyrok zaoczny przyjmując za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie i pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Tym samym sąd – nawet wydając wyrok zaoczny – ma obowiązek badać, czy okoliczności przytoczone w pozwie nie budzą uzasadnionych wątpliwości lub czy nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Obowiązkiem strony powodowej jest dołączenie do pozwu dowodów, które umożliwią Sądowi weryfikację twierdzeń pozwu pod kątem spełnienia przesłanek z art. 339 kpc. Dołączone do pozwu dokumenty budzą wątpliwości Sądu. Wskazać należy, że z treści uzasadnienia pozwu oraz wyciągu z ksiąg funduszu wynika, że umowa bankowa została zawarta przez pozwaną M. K. z R. P., zaś dołączona umowa przelewu wierzytelności została zawarta z (...) Bank (...) SA. W piśmie z dnia 31 lipca 2014r strona powodowa wskazała, że pozwana nosi nazwisko C., lecz okoliczności tej nie wykazała. Brak jakichkolwiek dokumentów wyjaśniających te rozbieżności powoduje, że przytoczone okoliczności budzą wątpliwości co skutkuje oddaleniem powództwa - nawet przy biernej postawie strony pozwanej - gdyż nie jest możliwym przyjęcie za prawdziwych twierdzeń pozwu.

Podkreślić należy, że Sąd nie ma obowiązku wzywania strony działającej przez profesjonalnego pełnomocnika o przedłożenie dowodów na poparcie swoich twierdzeń (art. 5 k.p.c. wskazuje, że sąd może udzielać pouczeń co do czynności prawnej stronom działającym bez pełnomocnika). Z treści art. 3 k.p.c. wynika zaś obowiązek stron i ich pełnomocników do przedstawiania dowodów istotnych w sprawie. Nie było wymagane wezwanie pełnomocnika strony powodowej do złożenia, na podstawie np. art. 208 § 1 pkt 5 k.p.c. takich dowodów, gdyż to obowiązkiem strony powodowej było dołączenie do akt sprawy całości niezbędnej dokumentacji (art. 6 kc i art. 232 kpc).

W związku z powyższym na podstawie powołanych przepisów należało uznać, że strona powodowa nie udowodniła w żadnym stopniu zasadności swojego roszczenia co skutkowało oddaleniem powództwa.